

PSC

Endavant

Portaveu dels Socialistes de Catalunya

63
agost-
setembre
de 2002

fiesta de la rosa

PSC

PINEDA DE GAVÀ • 22 DE SETEMBRE 2002 • DES DE LES 10 DEL MATÍ

Maragall clou a
Barcelona una gira
per tot Catalunya

Zapatero ganó con
claridad el debate
de política general

sumari

3 OPINIÓ Comença el compte enrera
José Montilla

4-5 ACTUALITAT El domingo 22 de
septiembre se celebrará la
Festa de la Rosa

9 PARTIT La II Conferència Nacional
tractarà sobre "Estratègia,
sostenibilitat i territori"

11 ACTUALITAT Èxit de la gira de Pasqual
Maragall per tot Catalunya

12-13 REPORTATGE Menos policía y más delin-
cuencia, la seguridad ciuda-
dana en estado de alerta

16-17 MÓN LOCAL Mas presenta de forma preci-
pitada i electoralista el portal
"Cat365"

20-21 EUROPA On estava la política?, balanç
de la presidència espanyola
de la UE

24 ENTREVISTA Xavier Mariscal: "Si de
alguien soy fan es de
Pasqual Maragall"

AGOST-SEPTEMBRE 2002
NÚMERO 63

Endavant

És una publicació mensual
d'actualitat política

Edita: Secretaria d'Acció Política i
Electoral del PSC (PSC-PSOE)

Director: Antoni Poveda

Coordinador: César Romero

Producció: Jordi Serra

Fotografia: Pepa Álvarez

Correccions: Montse Pallarès

Consell Editorial i Redacció:

Miguel Ángel Escobar,

Miquel Iceta, Jordi Navarro,

Anna Terrón, Dídac Boza, Rocío García,

Carles Prieto.

Impressió: Litografies Rosés

Dipòsit Legal: B//1997

Redacció: Carrer Nicaragua, 75-77,

Barcelona 08029

Telèfon 93 495 54 00

Fax 93 495 54 26

E-mail endavant@xarxapsc.net

A més propaganda, més paràlisi del govern de CiU

Miquel Iceta, portaveu del PSC

Un nou fulletó propagandístic de la Generalitat -inserir dins els diaris l'últim diumenge de juliol- ha estat un dels últims exemples de com Artur Mas s'està jugant totes les seves opcions polítiques amb la publicitat i el marketing, això sí, amb actuacions pagades amb els diners de tots els catalans i catalanes. Campanyes faraòniques, anuncis a tort i dret, butlletins en totes les bústies de Catalunya, el "frenes" propagandístic del govern de CiU s'escampa per tot arreu. Miquel Iceta, portaveu del PSC, va afirmar que aquest darrer cas és "especialment escandalós", perquè fins ara els balanços de gestió es feien al final de la legislatura. Segons Iceta, és una prova més que el Govern de CiU ha

renunciat a governar i només es dedica a utilitzar tota la seva maquinària propagandística al servei del candidat Mas. Però el problema que tenen és que "ja no hi ha manera d'amagar la incompetència d'aquest govern" per molts diners de l'erari públic que gastin en publicitat institucional. Segons va denunciar el portaveu al Parlament, Joaquim Nadal, els diners previstos per construir escoles, comprar ordinadors per les aules i per ajudes al tercer món serviran per pagar les campanyes de promoció d'Artur Mas, que ha desviat 52 milions d'euros (8.600 milions de pessetes) de les consergeries d'Ensenyament i Governació a la de Presidència.

Joaquim Nadal

Programa Escola de Formació

Actos formativos previstos para el segundo semestre:

17 y 24 de septiembre. **Dirección de grupos y reuniones.**

19 y 26 de septiembre. **Sistemas electorales y políticos.**

28 de septiembre. **Taller de integración informática.**

1, 8, 15, 22 y 29 de octubre. **Oratoria III.**

3 y 10 de octubre. **Las tecnologías de la información y su influencia en política.**

17 y 24 de octubre. **Internet. Navegación y potencialidades.**

5, 12, 19 y 26 de noviembre. **Formación para formadores.**

7, 14, 21 y 28 de noviembre. **Competencias y funciones de las administraciones.**

3 y 10 de diciembre. **Power-Point. Presentación de actos.**

13 de diciembre. **Acto de entrega de diplomas y sesión de clausura.**

Escola de Dones Polítiques:

27 de septiembre. **Comunicación y liderazgo.**

22 de noviembre. **La red como herramienta política.**

Todos estos cursos se realizarán en las aulas de la Escuela de Formación Permanente del PSC (Masia Can Risueño, Pius XII, Cornellà de Llobregat) en horario de 18 a 21 horas.

Para más información, remitir un e-mail a direscola@xarxapsc.net o llamar al teléfono (por las tardes) 93 474 24 30

Comença el compte enrera

José Montilla

El curs polític que ara iniciem té dues etapes clarament diferenciades en el temps, però estretament lligades en el seu contingut, perquè en elles ens juguem el futur a mig termini de la Catalunya del segle XXI. En primer lloc, el mes de maig, els catalans i les catalanes anirem a les urnes per elegir els nostres representants municipals, i mesos més tard, a la tardor, tornarem a votar per elegir un nou Parlament i un nou President de la Generalitat. Ens juguem, en definitiva, la consolidació del projecte del canvi que el nostre país necessita per deixar de perdre oportunitats i per allunyar-se de l'agonia de CiU.

De celebrar-se avui els comicis autonòmics, el PSC seria l'opció política guanyadora -en vots i en escons- i el nostre President, Pasqual Maragall, seria el candidat preferit pels catalans i catalanes per a ser investit com a nou President de la Generalitat. Tanmateix, no podem caure en la complaença. Les eleccions al Parlament no s'avançaran, ja que l'actual coalició de govern està en el moment més baix dels seus 22 anys. El seu candidat de laboratori -definició d'Iñaki Anasagasti- no connecta amb la ciutadania i està donant un pèssim exemple de com dirigir un equip de govern, i el seu discurs nacionalista fa aigües com a conseqüència de l'acord de submissió que manté amb el Partit Popular. Aquest acord, més enllà de discrepàncies cosmètiques i de matís, es manté i es mantindrà fins al final. CiU necessita que el PP el recolzi en el Parlament per a donar temps al seu candidat, Artur Mas, a recuperar posicions, malgrat que sigui a costa d'utilitzar l'erari i els mitjans de comunicació públics per a substituir, amb propaganda, una política que fa temps va deixar d'existir. El PP, per la seva banda, vol evitar un triomf a Catalunya dels socialistes, perquè una derrota de CiU podria fer perillar el pacte que la dreta catalana i espanyola té per mante-

nir el Partit Popular a La Moncloa. Si CiU perd les eleccions, el successor d'Aznar no té garantida la seva reelecció perquè també a Espanya comencen a aixecar-se aires de canvi, i avui, el PP no té assegurada ni tant sols la majoria relativa en una futura contesa electoral. La dreta espanyola i catalana es necessiten per a mantenir-se al poder, i per assolir aquest objectiu compartit es retroalimenten mútuament. Els uneix el cordó umbilical del poder, però careixen de solucions per als nous i també els vells problemes. Careixen de la il·lusió i de l'ambició que impregna el projecte socialista a Catalunya i Espanya.

Jordi Pujol podria donar mostres que encara és capaç de posar els interessos del país per davant dels estrictes interessos partidaris, anunciant la convocatòria d'eleccions en el debat de política general que es celebrarà aquesta tardor al Parlament. Però no ho farà. Les necessitats i deficiències del nou candidat i la fragilitat del seu projecte el recomanaran esperar. Els interessos de la coalició tornaran a imposar-se als interessos del país.

Amb aquest panorama, hem d'afrontar amb serietat la primera cita electoral: les municipals. El canvi a Catalunya donarà el seu primer pas a la cita que tindrem l'últim diumenge del proper maig. En aquesta convocatòria, els socialistes i els progressistes de Catalunya donarem un impuls al nostre projecte social i polític. Per una banda, augmentarem, sense cap gènere de dubtes, la nostra presència social i territorial amb més alcaldes i més regidors. I per altra, seguirem construint Catalunya des dels municipis que ja en l'actualitat estem governant.

A diferència de la dreta, l'esquerra sí que creu en la força dels municipis per a construir país. Sí creu que des dels municipis es poden donar solucions més encertades als problemes que preocupen a la ciutadania. Per als socialistes, per al catalanisme de progrés, el municipalisme és una part essencial de la nostra identitat, perquè no és una apel·lació retòrica que desapareix el dia després de les eleccions municipals, com els succeeix a la dreta catalana i espanyola. Per a la gent de progrés, el municipalisme no és contrapoder de ningú, sinó que és la base sobre la que s'ha d'assentar qualsevol poder democràtic.

Durant aquest anys, els ajuntaments han demostrat la seva capacitat per a millorar la qualitat de vida dels ciutadans construint ciutats per a viure, conviure i treballar. Els ajuntaments han demostrat, amb el canvi que han experimentat els nostres pobles i ciutats, la quantitat de coses que es poden fer des dels governs municipals, malgrat que el propi govern del país els ha donat l'esquena durant 22 anys. Comencem un nou curs amb un bon balanç de gestió als ajuntaments i amb

bones perspectives per a les eleccions autonòmiques. Però, durant aquest temps, hem de preparar-nos, amb cura, hem de plantejar als ciutadans alternatives concretes que generin il·lusió i ambició de país. Comença el compte enrera, i de nosaltres depèn, en bona mesura, que al final del camí s'obri una nova etapa d'esperança compartida en el nostre país. Una esperança i una il·lusió que han de sorgir de baix cap a dalt. Des dels nostres pobles i ciutats i en les que tots tenim alguna cosa a dir i alguna cosa que aportar.

De nosaltres depèn que al final del camí s'obri una nova etapa d'esperança compartida en el nostre país

El domingo 22 de septiembre se celebra una nueva edición de la Festa de la Rosa

El próximo domingo 22 de septiembre se celebrará en las instalaciones municipales de la Pineda de Gavà la duodécima edición de la Festa de la Rosa del PSC, un evento que marca el inicio del curso político y que se ha consolidado como el más multitudinario y popular acto festivo de los organizados por los diversos partidos en Catalunya. El acto político -eje central de la fiesta- está previsto, como es habitual, a las 13 horas. En él intervendrán José Luis Rodríguez Zapatero, Pasqual Maragall y José Montilla. Recordamos que las federaciones y agrupaciones del Partido organizan el traslado en autocar para quien lo desee; y que se puede traer la comida preparada, comprarla en los bares y restaurantes del recinto, o hacerla allí mismo utilizando las barbacoas que hay instaladas. La guardería, los juegos infantiles, las exposiciones, las carpas informativas y la cercanía de las magníficas playas metropolitanas constituyen otros interesantes alicientes de la Festa de la Rosa.

Montilla, Maragall y Zapatero en la edición anterior

PLANO DE SITUACIÓN

A partir de las 10 de la mañana, entrada al recinto e inscripciones en los diferentes torneos: ajedrez (organizado por la

Associació Esportiva Centre Sant Feliu de l'Hospitalet), dominó (organizado por la Asociación Cultural Recreativa Peña del Dominó de Cornellà) y petanca. Las inscripciones se cerrarán a las 11 horas. Habrá juegos y espacios infantiles, tenis de mesa, servicio de guardería, bar y restaurante, y mesas y sillas en todo el recinto. Habrá también servicio médico con la colaboración de la Cruz Roja y del Banco de Sangre del Servei Català de la Salut.

La noche anterior, a partir de las 23 horas, la JSC organiza la Primera Festa Jove de la Rosa.

Zapatero saludando a los asistentes

Actuaciones programadas

ESCENARI 1

10.00-10.20	Hijos de Parada "Brisas de Parada" "Cuadro de Rosa Fernández" L'HOSPITALET DE LLOBREGAT
10.30-10.50	A.A.Hijos de Almachar "Aires de Málaga" CORNELLÀ DE LLOBREGAT
11.00-11'20	Escuela de Baile Oscar "Cuadros de Compás" "Cuadros de Arte" ESPARREGUERA
11.30-11.50	Coro Rociero Los Romeros del Garraf (Casa de Andalucía del Garraf) SANT PERE DE RIBES
12.00-12.20	Casa Gallega de L'Hospitalet L'HOSPITALET DE LLOBREGAT
12.30-12.50	Los aficionados "Grupo d'Anea" CORNELLÀ DE LLOBREGAT
13.00	ACTE POLÍTIC
14.30-14.50	Actuación Grupo Amantes: sevillanas, baladas y rumbas L'HOSPITALET DE LLOBREGAT
15.00-15.20	Centro Extremeño La Segarra "Sombras del Sur" CORNELLÀ DE LLOBREGAT

ESCENARI 2

10.00-10.20	Peña Recreativa Luis de Córdoba SANT FELIU DE LLOBREGAT
10.30-10.50	Unión Extremeña de L'Hospitalet HOSPITALET DE LLOBREGAT
11.00-11'20	Peña Rosas de Sant Feliu SANT FELIU DE LLOBREGAT
11.30-11.50	Blas Infante "Caprichos de Andalucía y Palomas de Andalucía" CORNELLÀ DE LLOBREGAT
12.00-12.20	Grupo Azahar de L'Hospitalet del CCR Amics de Sta. Eulalia L'HOSPITALET DE LLOBREGAT
12.30-12.50	Asociación Extremeña San Isidro "Grupo de Coros y Danzas" CORNELLÀ DE LLOBREGAT
13.00	ACTE POLÍTIC
14.30-14.50	Rosalía de Castro "Banda y Grupo de Baile" CORNELLÀ DE LLOBREGAT

Zapatero consolida su alternativa en el debate de política general

Muy bien hay que hacerlo para que te lo reconozca hasta tu propio adversario. Y, aunque de manera tácita y velada, los medios afines a la derecha asumieron resignadamente la victoria de José Luis Rodríguez Zapatero sobre José María Aznar en el debate de política general que tuvo lugar los días 15 y 16 de julio en el Congreso de los Diputados. El líder socialista estuvo demoledor en la crítica, brillante en la réplica, creíble a la hora de proponer, y, sobre todo, muy seguro de sus posibilidades y muy consciente del creciente apoyo social del proyecto que lidera. "Las cosas se han torcido en España para los más débiles", este fue el diagnóstico inicial, real y nada catastrofista, a partir del cual el secretario general del PSOE explicó por qué hoy este país es más desigual que hace seis años. El PP ha dirigido su acción política hacia medidas que sólo están generando inseguridad e incertidumbre. El paro ha aumentado en 100.000 personas y seguimos teniendo la tasa más alta de desempleo de toda la UE; la inflación incontrolada merma el poder adquisitivo de las familias; la presión fiscal ha subido dos puntos desde que gobierna Aznar; nuestra economía pierde competitividad y productividad a pasos agigantados, y estamos a la cola en innovación, en la sociedad de la información y en investigación y desarrollo. Para agravar esta coyuntura de crisis económica larvada al gobierno no se le ha ocurrido otra cosa que imponer el famoso "decretazo", una medida que, según el líder socialista, sólo busca "hacer despidos fáciles y más baratos, recortar derechos de los trabajadores y recortar prestaciones de los desempleados". Frente a esta política regresiva, Zapatero se comprometió a "crear empleos seguros, haciendo reformas laborales que penalicen la contratación temporal, que impidan los contratos en cadena, y que reforme el servicio público de empleo para que cada parado tenga de verdad una oferta de

José Luis Rodríguez Zapatero

trabajo o de formación". Si en el terreno económico la derecha gobernante quiere sumir en la desesperanza a la inmensa mayoría de ciudadanos y ciudadanas, otro tanto ocurre en materia de política social. La educación pública, en palabras del propio Zapatero "el instrumento más poderoso de las sociedades modernas para lograr una igualdad real de oportunidades", va de

El líder socialista estuvo demoledor en la crítica, brillante en la réplica y creíble a la hora de proponer

mal en peor desde que gobierna Aznar. Si la LOU "ha originado la contestación mayor de la historia de la democracia en la propia universidad" no menor será el rechazo a una "mal llamada" ley de calidad de la enseñanza que lo único que busca es segregar

a los niños con más dificultades. Pero, lamentablemente, hay más. El mapa del "bienestar" de la España del PP nos dice que el precio de la vivienda ha subido un 50% más desde que gobiernan, y que hay un tercio menos de pisos de protección oficial; que somos el país de toda la Unión Europea que menos ayuda dedica a las familias, cuatro veces menos que la media; que los tres millones y medio de discapacitados están a veinte años de poder tener las posibilidades de integración que tendrían en cualquier país europeo.

A todos estos déficits sociales ha venido a sumarse una creciente inseguridad ciudadana: con Aznar han aumentado un 23% los delitos y hay 7.000 policías menos. "Lo que quiere la sociedad española es que haya menos delitos y menos delincuentes" señaló el líder socialista, y eso se consigue con más efectivos policiales, pero también con más prevención y más reinserción.

La gente manifestó su rechazo hacia el PP el 20-J.

“Desde que tiene usted mayoría absoluta -le espetó Zapatero a Aznar- ya se conoce cuál es su auténtica política, una política antisocial, de rasgos autoritarios y antigua”. ¿Qué proponemos los socialistas? Frente a la política de la regresión social, más prestaciones sociales y más inversión en educación, sanidad y bienestar. Y muchos ejemplos concretos: bajar los impuestos y tasas que el gobierno subió en diciembre; actualizar, en beneficio de los contribuyentes, las tarifas del IRPF, cosa que no han hecho en tres años; incrementar el salario mínimo; o dedicar el 40% del suelo del Ministerio de Defensa para hacer viviendas de promoción pública y alquilar y no dedicarlo, como hacen, a la especulación.

En definitiva, el candidato socialista visualizó una política nueva y diferente, que reconoce a los homosexuales el derecho al matrimonio, que frente a una mala gestión del fenómeno inmigratorio ofrece un gran acuerdo de Estado para abordar la cuestión desde el consenso y la racionalidad, que, frente a la arrogancia y la prepotencia, hace del pacto y del diálogo la mejor manera de afrontar los problemas.

Desde que gobierna Aznar, han aumentado un 23% los delitos y hay 7.000 policías menos

Carme Chacón

Rechazo total a la segregación escolar que quiere imponer el PP

El debate también sirvió para reiterar el rechazo de los socialistas a la contrarreforma educativa que ya ha comenzado a tramitar el gobierno. A la firme oposición de fondo al proyecto de ley se une -según ha denunciado Carme Chacón, Secretaria de Educación del PSOE- la ilegalidad que supone no haber adjuntado la memoria económica preceptiva.

10 razones que demuestran que España ya no va bien

El PSOE ha dado a conocer este decálogo que demuestra que si bien la coyuntura global permitía pensar que España pasaba por un buen momento hoy la realidad demuestra lo contrario

1. España iba bien, pero hoy los precios suben casi el doble que el año pasado.
2. España iba bien, pero hoy nuestra economía crece la mitad que hace un año.
3. España iba bien, pero hoy nuestra economía pierde competitividad
4. España iba bien, pero ahora cada día 2.000 personas van al paro.
5. España iba bien, y el Gobierno presumía de ello, pero hoy la realidad laboral de nuestro país es dramática
6. España iba bien, pero el Gobierno del PP ha lanzado en estos años la ofensiva más dura que se conoce contra la enseñanza pública, universal y de calidad
7. España iba bien, pero el Gobierno del PP ha dinamitado el diálogo social y ha impuesto una reforma antisocial, que abarata el despido y que recorta derechos.
8. España iba bien, pero el Gobierno no ha sido capaz ni de controlar la inmigración ni de realizar una política solvente de integración de los inmigrantes.
9. España iba bien, pero hoy las familias españolas no pueden acceder a una vivienda porque su precio es un 50% más caro que hace cuatro años.
10. España iba bien, pero hoy tenemos la tasa de criminalidad más alta de la historia, la tasa de homicidios más alta de la Unión Europea.

CiU i PP, "lo tuyo es puro teatro" (II)

Aznar i Pujol, dos comedians de mena.

igual que en un escenario, finges tu dolor barato..." El vell bolero de La Lupe seria una banda sonora quasi perfecta per ambientar un episodi recurrent de la vida política catalana actual: el suposat allunyament, les aparents tensions i diferències, la simulació de desamor entre Convergència i Unió i el Partit Popular. Teatre. "...lo tuyo es puro Teatro".

El dia 20 de juny, a Catalunya es va constatar una fortíssima contestació a la política del Partit Popular, a l'estil del Govern que presideix José Maria Aznar, que ha comptat durant tots aquests anys amb la fidel companyia de CiU. És així com la formació que encara té la responsabilitat de governar Catalunya veu desdibuixat el seu perfil polític, atrapada en la dependència parlamentària d'un partit que provoca el refús d'una gran part de la ciutadania catalana, particularment de molts votants i militants nacionalistes. I és llavors quan decideixen arribar al moment d'aixecar el teló.

La falsa disputa entre CiU i el PP és l'obra més representada aquests dies als nostres escenaris. Se'n fan dues funcions diàries -els informatius televisius de migdia i vespre- i fins i tot hi ha "gira per comarques", en forma d'intervencions en més d'una escola d'estiu de partit. En realitat, la peça és una versió actualitza-

da d'una ficció que ens resulta ja familiar. És un recurs d'imatge, que Convergència i Unió ha gastat cada cop que els baròmetres preelectorals li ho aconsellaven. A vegades, la trampa teatral resulta tan evident com en l'últim debat sobre política general al Congrés dels Diputats. El representant de CiU, Xavier Trias, es fa esforçar en presentar una imatge de desencentre. Va insistir en la queixa per la política autonòmica del Govern del PP i en el seu tarannà autosuficient derivat de la majoria absoluta. La rèplica d'Aznar va demostrar que tot plegat no passava d'una disputa domèstica: bones paraules i lloances a les aportacions de Convergència i Unió que van fer més evident la trama tragicòmica d'un divorci fals.

Rere el decorat d'aquesta mala comèdia, s'amaguen els veritables fruits de la relació entre CiU i el PP dels darrers anys: el Pla Hidrològic que castiga les terres de l'Ebre, i el suport o el silenci davant les reformes regressives que ha posat en marxa l'executiu d'Aznar, són la carta de presentació amb la qual els convergents hauran de sotmetre's al proper examen dels ciutadans.

No ens hem d'estranyar, doncs, dels intents desesperats de desfer una mica el mal camí. En aquesta estratègia de ficció tot pot ser útil, fins i tot una peregrinació televisada a la riba del riu Roina, com la que han protagonitzat

"CiU i PP semblen aquesta vegada disposats a portar la representació més lluny que en temporades anteriors"

recentment Artur Mas i Duran Lleida, pretenent demostrar que ells tampoc no estan per treure l'aigua de l'Ebre.

Les dues forces polítiques conservadores semblen aquesta vegada disposades a portar la representació més lluny que en temporades anteriors. Es podria arribar a l'extrem de no aprovar els pressupostos de la Generalitat per a l'any que vé i aguantar com es pugui amb la pròrroga pressupostària. Això, que no faria altra cosa que agreujar la manca d'acció política del Govern, seria el preludi d'un veritable final d'etapa a Catalunya; la constatació que el temps de Convergència i Unió s'ha acabat i que el país necessita l'empenta d'una nova majoria.

Mentre això arriba, haurem de seguir éssent espectadors -una mica avorrits ja, això sí- d'aquesta cerimònia de la confusió amb la qual s'entesten a obsequiar la ciutadania de Catalunya. Un mal espectacle, digne del bolero de La Lupe: "...tu drama no es necesario, ya conozco que es teatro".

Els dies 23 i 24 de novembre a Tarragona

La II Conferència Nacional tractarà sobre "Estratègia, sostenibilitat i territori"

Pasqual Maragall va presentar fa unes setmanes la segona Conferència Nacional del PSC, dedicada a Estratègia Econòmica i Territori, i que tindrà lloc a Tarragona el 23 i 24 de novembre. La Conferència Nacional del PSC és una invitació a construir el futur.

Les conferències nacionals suposen una innovació en la forma de crear "programa polític", tant des del punt de vista de la seva forma com del seu fons. La primera es va celebrar a Sitges el novembre passat sota el lema "Educació, Treball i Innovació". En la seva sessió final varen participar un miler de persones. Els congressos de partit queden sovint absorbits per les discussions sobre l'elecció de la direcció, mentre que les decisions sobre el programa polític queden en un segon nivell. Amb les conferències nacionals posem en primer pla de debat els continguts polítics, i ho fem entorn a un aspecte concret amb un esforç de creació programàtica amb noves idees i àmplia participació.

Catalunya és un país amb un gran potencial econòmic, a cadascun dels seus territoris i comarques. Cal contribuir a que es manifesti i doni fruit configurant un sistema de xarxa policèntrica. És a dir que tots els territoris de Catalunya, des de l'Ebre al Pirineu i de Girona a Lleida, participin d'elements «de centralitat» en tots els ordres: tecnològic, productiu i de

La Universitat d'Estiu del PSC va tractar sobre els temes de la conferència

decisió. Per això la segona Conferència centrarà el seu debat sobre "Estratègia econòmica i territori". La proposta inicial del PSC, que debatrem durant el procés d'aquesta Conferència Nacional, es basa en dos objectius principals. En primer lloc, impulsar la incorporació plena de tots els territoris de Catalunya, cadascun des de les seves potencialitats, en la societat del coneixement. En segon, fer del conjunt de Catalunya el motor d'una regió europea de 15 milions d'habitants, desenvolupant les seves infraestructures, avui clarament insuficients, i promovent una estratègia de creixement

Amb les conferències nacionals posem en primer pla de debat els continguts polítics, i ho fem entorn a un aspecte concret

basada en el capital humà, la innovació i el respecte al medi ambient.

Amb aquest punt de partida convoquem treballadors, empresaris, universitaris i el món polític local a participar en el debat, a participar en el disseny d'un país més gran i més potent, a obrir el camí a la creació de noves oportunitats per a tots els ciutadans de Catalunya.

II Conferència Nacional
estratègia econòmica i territori

Catalunya pren la paraula

PSC

Trobada de la Unió d'Electes Locals i Regionals Socialistes

Els passats 28 i 29 de juny es va celebrar a Mataró la Trobada de la Unió dels Electes Locals i Regionals Socialistes d'Europa. El debat es va centrar primordialment en les polítiques d'immigració i d'integració en les diferents ciutats europees. Van participar, entre d'altres, Manel Mas (alcalde de Mataró), Álvaro Cuesta (Secretari de Política Local del PSOE), Joan Rangel (Secretari d'Organització del PSC), Jordi Pedret (diputat), Lúcia Santos (Secretària de Justícia del PSC), Bernard Poignant (diputat europeu) o Hanna Belliot (exalcaldessa del districte Sud Est d'Amsterdam). El primer secretari del PSC, José Montilla, va intervenir en la cloenda.

Maragall i Maite Costa

Cinquè compromís: més infraestructures per a la nova societat del coneixement

Pasqual Maragall i Antoni Castells, Secretari d'Economia del PSC, van presentar el dijous 18 de juliol a Barcelona, el compromís amb l'economia: un projecte econòmic per a Catalunya en la societat del coneixement. L'objectiu és que "Catalunya sigui la peça fonamental d'una regió europea de 15 milions d'habitants que s'estén entre Montpeller i Mallorca" i que es consolidi com a centre econòmic, logístic, d'oci i de consum d'aquesta zona. El programa es concreta en dotze mesures principals:

1. Reduir les elevades taxes de fracàs escolar per assegurar la integració social i la igualtat d'oportunitats.
2. Reforçar la formació professional.
3. Establir el "compromís individual
4. Desenvolupar els acords territorials d'ocupació.
5. Augmentar els recursos destinats a l'ensenyament universitari.
6. Crear un pol universitari potent per fer de la concentració de Barcelona un centre de referència del Sud d'Europa.
7. Dissenyar el mapa global de les infraestructures de telecomunicacions per al conjunt de Catalunya, assegurant l'accés a tot el territori.
8. Donar suport als centres tecnològics existents i promoure'n la creació de nous.
9. Més capital risc.
10. Promoure l'establiment de la seu d'algun dels organismes reguladors de mercats a Catalunya.
11. Reduir les traves burocràtiques requerides per a la creació de noves empreses.
12. Reformar els mercats de serveis essencials en xarxa.

per l'accés al treball", a través del nou Sistema d'Ocupació de Catalunya.

El PSC presenta en societat la seva proposta envers els autònoms

El PSC va organitzar el 17 de juny al Col·legi de Periodistes una jornada per presentar la proposta socialista per a aquest col·lectiu, i que va comptar amb la intervenció, entre d'altres, d'Antoni Castells, Joan Ferran, José Montilla, Pasqual Maragall o Jordi Sevilla. L'equiparació de les prestacions del règim d'autònoms amb el de la Seguretat Social, l'elaboració d'un Estatut propi i la concessió de facilitats per a la contractació de familiars són algunes de les mesures presentades. Actualment, a l'Estat espanyol més de dos milions de persones desenvolupen la seva

activitat laboral com a treballadors autònoms i generen amb el seu treball gairebé el 13% del PIB assumint riscos i impulsant projectes d'autèntic caràcter innovador. Pel que fa a Catalunya la xifra és de mig milió, concretament 493.356 treballadors autònoms. En aquest sentit, el diputat Bernardo Fernández va presentar, al Parlament, una proposta de resolució per tramitar al Congrés dels Diputats, per a què els drets i deures dels autònoms s'equiparessin als dels treballadors del règim general. Proposta que va ser rebutjada per la dreta.

Declaración del PSC por la Conferencia sobre el SIDA

El portaveu del PSC, Miquel Iceta, i el delegat de la comissió per la Llibertat Sexual, Ricardo Castro, van presentar en roda de premsa la Declaració del Partit dels Socialistes de Catalunya amb motiu de la XIV Conferència Internacional sobre la SIDA

El delegat de la comissió per a la Llibertat Sexual del PSC, Ricardo Castro, va destacar que "és la primera vegada que un partit polític aborda el tema de la SIDA des de totes les perspectives, de forma global i amb la participació de tots els àmbits, no només del sanitari", fet que va considerar com "un pas endavant" perquè la SIDA "ha deixat de ser un problema que afecta només un sector de la societat, sinó que engloba el conjunt de la població".

Reunión de delegaciones del PSC y el PSE

El martes 16 de julio se reunieron en la sede central, sendas delegaciones del PSC y del Partido Socialista de Euskadi con el objetivo de abrir una nueva etapa en sus relaciones a partir de la constatación de que, en materia de proyecto e Estado y de defensa del autogobierno se da una plena coincidencia. Las delegaciones estuvieron encabezadas por Pasqual Maragall y José Montilla, y por Patxi López y Rodolfo Ares respectivamente.

Èxit de la gira de Pasqual Maragall per tota Catalunya

Pasqual Maragall al Palau de la Mar Bella de Barcelona

De gran èxit polític podem qualificar la gira que Pasqual Maragall va dur a terme arreu del país durant tres caps de setmana consecutius de maig i juny. Nou dies sense parar amb nou grans actes públics que van demostrar el gran poder de convocatòria del president del PSC. Milers de ciutadans i ciutadanes van poder escoltar les nostres propostes per governar Catalunya a Lleida, La Seu d'Urgell, Girona, Tortosa, Reus, Castellgalí, Viladecans, Tarragona i Barcelona. Però no es

tractava només d'explicar la nostra alternativa progressista. Es tractava també d'escoltar i de parlar amb la gent per portar endavant les seves idees des del Govern de la Generalitat. Amb aquesta gira Maragall ha concretat i ampliat el seu compromís de diàleg amb els ciutadans i ciutadanes, els col·lectius i els territoris de Catalunya. Ha pogut copsar, en definitiva, què pensen els representants de nombrosos sectors culturals, econòmics i socials del país real.

Trobada de diputats socialistes de l'antiga Corona d'Aragó

Una imatge de la trobada

Delegacions dels grups parlamentaris socialistes d'Aragó, Balears, Catalunya i País Valencià es van reunir a Palma el passat 2 de juliol per posar de manifest els punts de vista compartits sobre el que ha de ser el vertader estat de les autonomies i la participació d'aquestes en tots els àmbits de decisió, incloent la seva integració al Consell de Ministres de la Unió Europea, en el context de la nova centralització que vol fer el PP. També van centrar el seu treball en aspectes concrets de l'economia i les infraestructures; el medi ambient; i la cultura i la llengua, àmbits en els quals els interessos i punts de vista són prou coincidents.

La seguridad ciudadana en estado de alerta: más delincuencia y menos policía

En Catalunya crece la sensación de inseguridad ciudadana. Las encuestas de victimización reflejan que ha ascendido hasta un 15 % el porcentaje de ciudadanos que en el 2000 sufrieron un acto delictivo, un punto por encima del año anterior. Año tras año crece el número de ciudadanos que aseguran haber sido víctimas de un delito contra la seguridad de las personas. Y PP y CiU no hacen nada.

Los tirones, a la orden del día

De acuerdo con el modelo policial defendido por el Govern de CiU y el calendario fijado por el Ministerio del Interior y la Conselleria de Interior, en 2006 Catalunya tendrá plenas competencias en materia de seguridad: los Mossos d'Esquadra asumirán todas las competencias en seguridad ciudadana y policía judicial. Por ello, ante la falta de expectativas, los agentes del Cuerpo Nacional de Policía y de la Guardia Civil están solicitando sin cesar su traslado a otras destinos fuera de Catalunya a un ritmo mucho mayor que el despliegue de los Mossos d'Esquadra por nuestro territorio.

Esto está creando situaciones de desatención por la carencia de efectivos de los dos cuerpos de seguridad del Estado, un incremento de los delitos y, evidentemente, una sensación de inseguridad ciudadana. Hoy hay comisarías de Policía Nacional que tan solo tienen

cubierta en un 50 % la plantilla, cuando en una situación normal debería haber una ratio de 4 policías por 1.000 habitantes; mientras la delincuencia crece y se sofisticada, los efectivos policiales se reducen.

En definitiva, tanto el Govern dirigido por Pujol como el Gobierno de Aznar están relegando en segundo término la misión que la Constitución establece en el artículo 104.1 de garantizar la libertad y la seguridad de los ciudadanos. La falta de prevención es fruto del olvido por parte de ambos gobiernos de un servicio público tan esencial como es la seguridad ciudadana, hasta el punto que ha suscitado el crecimiento de la seguridad privada entre los que tienen más recursos: el 5 % de la población tiene contratada seguridad privada.

PP y CiU acostumbran a anunciar planes de mejora en prevención que luego incumplen sistemáticamente. Éste es el

caso del proyecto "Policía 2000", que preveía cambios en la actuación de la policía nacional y sus policías de proximidad que ha sido un fiasco.

A esta situación, se suma un Código Penal excesivamente frágil que, a criterio del alcalde de Barcelona, Joan Clos, debería modificarse para poder penalizar la reincidencia, y la actual Ley del Menor, insuficientemente efectiva para frenar la realidad delictiva, que los alcaldes socialistas coinciden en señalar que debe reformarse. Ante esta situación, el PSC ha instado al Govern de la Generalitat a que acorte el periodo de despliegue de los Mossos d'Esquadra, a la vez que asuma el mando único de las fuerzas de seguridad en Catalunya, para frenar el crecimiento de la criminalidad -actualmente muy por encima de la media española- y la reducción de los efectivos de los cuerpos de seguridad del Estado.

Asimismo, el Grupo Parlamentario Socialista en el Congreso de los Diputados realizó el pasado junio una interpelación al Gobierno del PP para que explicara las actuaciones que prevé, para garantizar la protección de la libertad pública y la seguridad ciudadana en Catalunya

durante el actual proceso de sustitución policial. También el Grupo Socialista presentó en junio a través del diputado catalán Jordi Pedret una moción sobre seguridad ciudadana en Catalunya, en la que se subrayaba la necesidad del "trabajo conjunto de la totalidad de los agentes políticos invo-

PP y CiU acostumbran a anunciar planes de mejora en prevención que luego incumplen sistemáticamente

Aumentan los hurtos a vehículos y a viviendas

lucrados en el proceso de sustitución policial y de todas las administraciones con competencias actuales en temas policiales”.

Pedret instaba con dicha moción al Gobierno del PP a “incorporar los efectivos necesarios para garantizar la seguridad ciudadana en los municipios y las comarcas catalanas durante el periodo transitorio hasta que se produzca el despliegue total de los Mossos d’Esquadra”. La misma moción añade que se deben “establecer las conversaciones necesarias con el Govern de la Generalitat y con las administraciones locales en Catalunya para llegar a acuerdos para que existan mecanismos de coordinación e información adecuados y se establezca un Pacto por la Seguridad, en que las tres administraciones elaboren las bases de un sistema coordinado de seguridad”.

Estas acciones pretenden evitar situaciones como las que muchos alcaldes catalanes deben soportar en sus ciudades o pueblos de desprotección ciudadana y de creación de ámbitos de impunidad para los delincuentes, que a menudo deben cubrir con los agentes de la policía local, con más actuaciones de las inicialmente previstas por falta de agentes de la Policía Nacional.

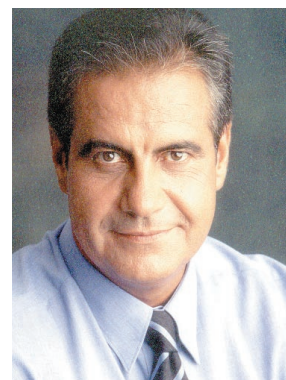
Uno de los alcaldes del área metropolitana de Barcelona, Celestino Corbacho, ha capitaneado las demandas municipales de más efectivos policiales, de un mando único policial en Catalunya y de la necesidad de incrementar los presupuestos en el ámbito de seguridad ciudadana. Con su visión como alcalde de L’Hospitalet y como responsable de seguridad ciudadana en la FEMP (Federación Española de Municipios y Provincias), Corbacho ha negociado un convenio marco de colaboración con el Ministerio del Interior por el que pactan un catálogo con las funciones de los policías locales y de los agentes del Cuerpo Nacional de Policía y de la Guardia Civil. Mediante este acuerdo, se pretende que los 100.000 policías locales y los 120.000 policías nacionales se distribuyan las tareas de forma coordinada y evitando duplicidades. Corbacho plantea que el gobierno de la Generalitat lidere el proceso de despliegue de los Mossos d’Esquadra y de repliegue de la policía estatal porque “es necesaria una autoridad única que garantice el cambio de las policías, una autoridad catalana que sea sensible con las realidades de los municipios. ¿Cómo? reconociendo la autoridad de los alcaldes en materia de seguridad en su ciudad a través de la Junta Local de Seguridad, organismo que tiene que convertirse, competencial y económicamente, en el eje de la seguridad en los municipios.”

Ante el actual despliegue policial en Catalunya y el calendario establecido entre los gobernantes del Partido Popular y de Convergència i Unió, los socialistas defienden que el plan de seguridad ciudadana debe considerar el área metropolitana de Barcelona como un único conjunto económico, social y geográfico, a fin de facilitar que los agentes autonómicos asuman competencias de forma cohesionada y efectiva en Barcelona ciudad y los municipios de su entorno inmediato por tratarse de una zona geográfica con uno de los mayores índices de delitos cometidos, junto con el Camp de Tarragona -con el mayor índice de Catalunya- y las comarcas de Girona y las Terres de l’Ebre, que han experimentado un incremento de delitos.

De momento, el calendario fija que en 2004 se destinarán unos 800 agentes de los Mossos d’Esquadra a la capital pero en cohabitación con la policía nacional y no será hasta 2005 que los agentes autonómicos tendrán plenas competencias en Barcelona. Por su parte, L’Hospitalet, Sant Adrià de Besòs, Badalona y Santa Coloma de Gramanet dispondrán de Mossos d’Esquadra en 2003, mientras que ciudades metropolitanas como las de la comarca del Baix Llobregat se quedan por el momento sin agentes autonómicos hasta 2006.

El alcalde de Barcelona también ha incidido en la necesidad de incrementar los mecanismos de coordinación policial y las dotaciones para que no se produzcan desequilibrios territoriales en el marco catalán, y cifra en 9.500 los agentes que necesita el área metropolitana de Barcelona para garantizar un porcentaje míni-

**Celestino Corbacho
ha capitaneado las
demandas
municipales
de más
efectivos policiales**

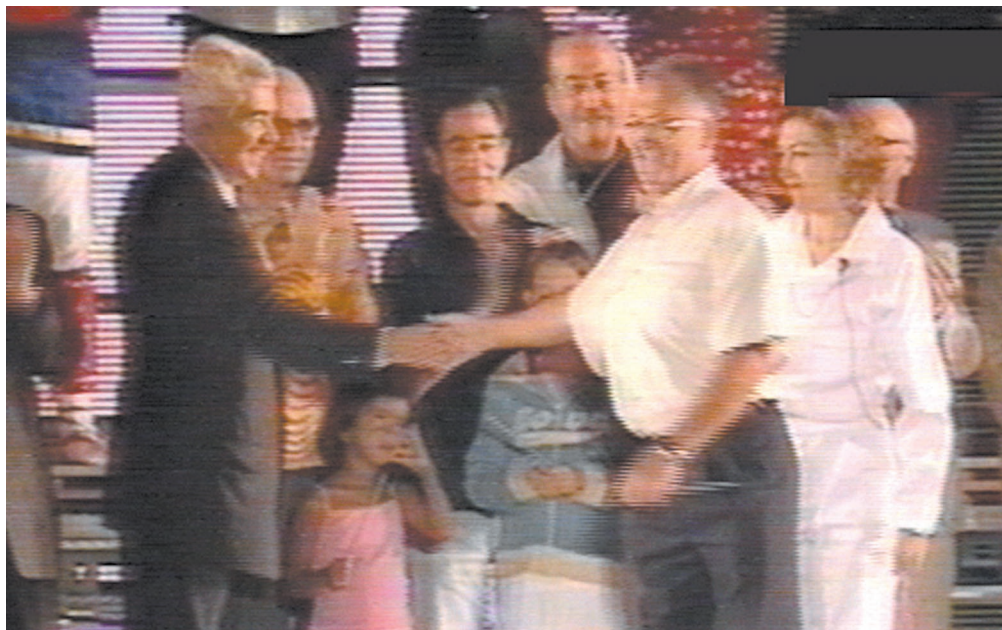

mo de 2 policías por cada 1.000 habitantes. Todas estas acciones emprendidas por los socialistas tienen en común los criterios de prevención y de eficacia policial en la lucha contra la delincuencia, para lograr mayores cotas de seguridad ciudadana, unos barrios más tranquilos y unas ciudades seguras.

Tanto el Partido Popular en el Gobierno estatal como CiU en la Generalitat con frecuencia pretenden desorientar, confundir y desinformar a la opinión pública mezclando los índices de criminalidad con la inmigración, que sin duda repercute negativamente en la necesaria integración y aceptación de todos aquellos que buscan en nuestras tierras un lugar de acogida y de oportunidades. Por ello, es urgente que ambos gobiernos asuman una política de inmigración ordenada y seria, e inicien el debate para determinar un pacto de colaboración y apoyo social con los ayuntamientos, los empresarios y los agentes sociales.

Barcelona projecta l'energia del 92 cap al Fòrum de les Cultures del 2004

Barcelona ha celebrat la commemoració dels 10 anys dels Jocs Olímpics i ha donat la benvinguda al Fòrum Universal de les Cultures de l'any 2004 amb la brillantor que sap donar a les grans ocasions.

Maragall i Antonio Rebollo

El públic va rebre amb emoció els protagonistes de la gran aventura del 92, encapçalats per Pasqual Maragall

Els Jocs Olímpics ens van ensenyar el camí, ara tornem-hi, mirem endavant, cap al 2004" va dir l'alcalde, Joan Clos a les més de 40.000 persones que omplien l'estadi olímpic Lluís Companys a Montjuïc, el passat dia 25 de juliol. El públic va rebre amb emoció i aplaudiments els protagonistes de la gran aventura del 92, encapçalats per

Pasqual Maragall, que va pujar a l'escenari liderant la representació del comitè organitzador dels Jocs que ell va presidir.

A més de Maragall, acompanyat pel conseller delegat del COOB, Josep Miquel Abad, van pujar també una nombrosa representació dels voluntaris olímpics, membres dels serveis d'emergència que van treballar durant els jocs, els creadors de la transformació de la ciutat (els dissenyadors Javier Mariscal i América Sánchez i els arquitectes

Ricard Bofill i Oriol Bohigas), participants en les cerimònies del 92 (La Fura dels Baus, Comediants, El Tricicle, Cristina Hoyos o Constantino Romero), representants de la cultura popular, els esportistes que van portar la torxa olímpica (Epi i Marian Aguilera), l'arquer Antonio Rebollo, molts dels atletes que van participar en els Jocs i també un grup de barcelonins de 10 anys, nens que van néixer l'any que Barcelona va saber col·locar el seu nom amb majúscules entre les grans ciutats del món.

La pantalla de video de l'escenari va recordar els moments de la glòria olímpica i va arrencar grans aplaudiments del públic en el moment que les imatges reproduïen aquell "Visca els Jocs Olímpics" de Pasqual Maragall o que l'arc de Rebollo va fer cremar la flama olímpica al pebeter.

Tant els 200 protagonistes dels Jocs que estaven a l'escenari com les 40.000 persones del públic van il·luminar l'Estadi amb la llum de les bengales, fent d'aquell moment un

dels més emotius de la nit, juntament amb el retrobament amb la mascota olímpica, el Cobi.

Clos va agrair l'ajut i l'entusiasme de tota aquella gent i de la gent de Barcelona en aquella exitosa aventura de 1992, però també va voler dirigir cap al futur les mirades de tothom. "Ens ha quedat la certesa que podem somniar primer i fer realitat després les nostres grans ambicions", va dir l'alcalde, convidant el públic de l'estadi i la ciutadania a "projectar totes les energies del 92 cap al Fòrum 2004". Les paraules de Joan Clos van ser especialment aplaudides en el moment en que va demanar que s'aturin les matances a Orient Mitjà. L'any 1992, quan s'inauguraven els Jocs Olímpics de la XXV Olimpíada, Pasqual Maragall va clamar per la pau a Bosnia. Ara, 10 anys després i també des del mateix símbol de pau i concòrdia que és un estadi olímpic, l'alcalde d'una ciutat que vol fer sentir la seva veu al món havia de referir-se a un dels conflictes que projecten més ombra sobre la humanitat dels nostres dies.

L'alcalde va presentar el Fòrum Universal de les Cultures com un missatge de resposta positiva, des del món de les idees i, des de Barcelona, a situacions com les de Palestina o qualsevol altre lloc del món on hagin de conviure persones amb cultura o formes d'expressió diferents. "Volem parlar de la convivència amb dignitat, amb llibertat i amb pau". Volem fer sentir la nostra veu per exigir la pau, per exigir l'esforç necessari per aconseguir-la i també volem celebrar festivament el món que podria ser, el món que ha de ser, el món que els nens i nenes del 92 es mereixen. Per això el Fòrum serà trobada, debat i fes-

Una espectacular imatge de l'estadi

ta", va dir Joan Clos, obrint camí a la part més mestissa de la Festa. L'actuació de Bustan Abraham, un grup integrat per músics israelians i palestins, va servir de carta de presentació del Fòrum 2004. Després, en la pantalla gegant, un video mostrava expressions de suport a la nova iniciativa de Barcelona. La premi Nobel Rigoberta Menchú, el president de Portugal, Jorge Sampaio, Josep Stiglitz (crític amb la globalització), els directors de cinema Peter Greenaway i Fernando Trueba, l'actor Juan Echanove i els comunicadors Antoni Bassas i Andreu Buenafuente van ser algunes de les persones que van donar suport explícit a l'esdeveniment que prepara Barcelona per dintre de dos anys.

De forma espectacular, la gran pantalla es va obrir en dues parts, descobrint un segon escenari on es va desenvolupar l'última part de la festa: la música. Maria del Mar Bonet, Gerard Quintana, Adrià Puntí i Pep Sala, la rumba de Peret acompanyat pel cubà Pepesito Reyes, la cantant Rosario, el flamenc Raimundo Amador i els grups Ojos de Brujo i Macaco i el senegalès Cheick Lô,

van donar diversitat musical a la Festa de Barcelona. Un castell de focs i Els Manolos, amb una nova versió d' "Amics per Sempre" van posar el punt i final a la celebració. També a l'hora de commemorar el passat, Barcelona ha sabut trobar el seu propi model: incorporar la mirada cap al futur. La ciutat veu ja a prop el seu proper repte del 2004. Serà un esdeveniment de 141 dies de durada, del 9 de maig al 26 de setembre. Rebrà uns 5 milions de visitants, tindrà uns 500 milions de persones d'audiència mediàtica. Hi participaran 20.000 voluntaris, 50.000 congressistes, 10.000 artistes, creadors i professionals de l'espectacle, 400 institucions internacionals i de Barcelona, Catalunya i Espanya. Donarà cabuda a 28 congressos internacionals. Tindrà 4 grans exposicions pròpies i 20 exposicions en col·laboració. Acol·lirà més de 800 activitats artístiques de petit i gran format, més de 300 experiències gastronòmiques diferents, més de 300 pel·lícules i documentals. Tot això es desenvoluparà en una part de la ciutat metropolitana renovada amb 326.000 m2 de nou espai públic urbà, 140.000 m2 de nou espai verd i 2.400 m de nou litoral i zona de banys.

A l'hora de commemorar el passat, Barcelona ha sabut trobar el seu propi model: incorporar la mirada cap al futur

El PSC proposa una llei de regulació de les urbanitzacions

Els dèficits del desenvolupament urbanístic dels darrers 40 anys a Catalunya ha portat, al Grup Parlamentari Socialistes-Ciudadans pel Canvi a presentar, al Parlament de Catalunya, una proposició de llei sobre regularització, conservació i manteniment de les urbanitzacions, que es debatrà la tardor vinent. L'origen de la iniciativa rau en la demanda manifestada per molts alcaldes i alcaldesses socialistes que governen en municipis amb urbanitzacions provinents dels anys 1960 i 1970 i que, degut al règim urbanístic vigent en l'etapa pre-democràtica, estan en situació jurídica irregular. Es considera que en aquesta situació estan encara més de mil urbanitzacions a Catalunya (més de la meitat, a la Regió Metropolitana de Barcelona). Nascudes majoritàriament de l'interès comercial i especulatiu d'aquells anys i no de processos democràtics de planejament, algunes d'aquestes urbanitzacions estan en un estat lamentable de conservació; d'altres amb importants problemàtiques de tipus social i d'integració; i d'altres amb problemes derivats d'una manca d'atenció per part de les administracions. El principal problema que ens preocupa és el fet que moltes d'aquestes urbanitzacions, que van ser construïdes per integrar segones residències, han passat en els darrers anys a convertir-se en primera residència. En aquest sentit, la proposició de llei socialista pretén que s'atenquin, de forma especial, aquests nuclis urbanitzats que compten amb un gruix important de població resident estable però que no disposen d'un desplegament adequat dels serveis bàsics mínims (enllumenat, clavegueram, pavimentació, entre d'altres). Destaquem que aquestes urbanitzacions estan situades, majoritàriament, en petits muni-

Roberto Labandera

cipis que no tenen capacitat financera per atendre, per sí mateixos, aquests serveis bàsics. Els objectius de la proposició de llei, en resum, són determinar les responsabilitats dels propietaris, els promotors i els ens locals, pel que fa a les obligacions d'urbanització i de conservació de les urbanitzacions; crear un Fons Econòmic de Suport destinat als ens locals; i la creació d'Oficines Tècniques de Gestió d'Urbanitzacions.

La proposició de llei estableix la creació d'una Comissió Interdepartamental d'atenció a la conservació d'urbanitzacions, i encarrega, al Govern de la Generalitat, l'elaboració d'un reglament que reguli la possibilitat d'establir reduccions en els estàndards mínims que han d'observar els instruments de planejament urbanístic, per tal d'adaptar-los a la realitat de les urbanitzacions d'iniciativa popular.

Roberto Labandera
Diputat al Parlament

Rosa Boladeras, una periodista a l'alcaldia de Corbera de Llobregat

Rosa Boladeras

Rosa Boladeras, nascuda a la població anomenada de Sant Martí Sesgueioles, ha estat escollida recentment alcaldessa de Corbera de Llobregat, recuperant el PSC l'alcaldia que se li va arrabassar fa dos anys mitjançant una moció de censura. Boladeras, periodista de 45 anys, va entrar a la política local l'any 1999 al ser escollida regidora d'Esports, Medi Ambient i Comunicació. Militant socialista des de l'any 2000, Boladeras és la primera alcaldessa que té el municipi de Corbera. Com a periodista, la nova alcaldessa ha estat cap de premsa del Col·legi de Farmacèutics de Catalunya, i era, fins que la feina a l'alcaldia de Corbera l'ha obligat a deixar-ho, responsable de la relació amb els mitjans de comunicació del grup parlamentari PSC-CpC.

Durant aquest mandat, Corbera ha tingut tres alcaldes: el socialista Pere Alegrí, l'independent de la Coalició Unitària de Corbera de Llobregat (CUC), Tomàs Assens, i ara Rosa Boladeras. El PSC compta amb 5 regidors, per 4 de CiU, i 1 del PP. Els restants 3 regidors que completen el consistori corresponen a diverses candidatures independents de les urbanitzacions que hi ha al municipi (Coalició Unitària Corbera (CUC), Grup Independent d'Urbanitzacions (GIU), i URBACOR.

Jordi Navarro

Mas presenta de forma precipitada i electoralista el portal "Cat365"

Joan Rangel

El Govern de la Generalitat i el seu conseller en cap, Artur Mas, han tornat a utilitzar la presentació del portal d'internet Cat365, de l'Administració Oberta de Catalunya (AOC), per als seus fins particulars i electoralistes. Així, el nou portal ha nascut de forma precipitada, tal com es pot comprovar per les múltiples errades i les duplica-

cions d'informació que conté.

Joan Rangel, secretari d'organització del PSC i diputat de Règim Interior, Hisenda i Planificació de la Diputació de Barcelona, ha afirmat que el portal traeix la filosofia i la voluntat que hi ha darrere d'internet, que és la de facilitar i integrar de forma ràpida i eficaç tota la informació disponible a la xarxa, apropiant-se i replicant la informació dels portals d'altres administracions públiques de Catalunya sense citar-ne les fonts. Per Rangel, aquesta forma d'actuar, a més de ser èticament reprovable, suposa un augment considerable dels costos de manteniment del portal que pagarem tots els ciutadans i ciutadanes de Catalunya. De fet, el nou portal només disposa d'una trentena de serveis accessibles online, tots ells de la pròpia Generalitat i poc importants, i tots ells ja existents a diferents llocs web del Govern. A més, les tesis de precipitació són avalades per un grup d'usuaris anomenat CACAO -sigles que

corresponen a Ciudadanos Alarmados por la Chapuza de la Administración Oberta-, que denuncien greus falles de seguretat en el portal ja que, asseguren, que només sabent la data de naixement i el DNI de qualsevol persona es poden obtenir tota una sèrie de dades personals. Com a exemple aporten unes dades de propi director del portal, Manel Sanromà.

Tampoc l'acte de presentació del portal va escapar-se de la "chupuza" general i del culte a la personalitat del conseller en cap, tant habitual d'uns mesos ençà, ja que tot i disposar d'una cerimònia a l'americana, que ens va costar més de 90.000 E (15 milions de pessetes), en el moment dels parlaments, dels tres discursos oficials que van tenir lloc (el director del portal, el president de Localret i el conseller en cap), només es va poder escoltar amb claredat un, el d'Artur Mas.

Jordi Navarro

Bartomeu Muñoz

Bartomeu Muñoz substitueix Manuela de Madre a l'alcaldia de Santa Coloma de Gramanet

El nou alcalde de Santa Coloma de Gramanet, Bartomeu Muñoz, va néixer a la ciutat colomenca fa 45 anys. Al davant té una tasca complicada: substituir una alcaldessa, Manuela de Madre, que amb la seva forta personalitat ha marcat una època a la ciutat. Tot i així, Muñoz no és cap nouvingut a l'ajuntament, on va entrar-hi després de les eleccions municipals del 1983, i ha estat un estret col.laborador de l'alcaldessa. Muñoz és també diputat adjunt de Cooperació de la Diputació de Barcelona, institució de la qual en

forma part també des de l'any 1983. L'alcalde de Santa Coloma de Gramanet té a les seves espatlles una llarga trajectòria política al sí del partit, al qual va entrar amb 18 anys, i on és membre del Consell Nacional i ocupa, des del 1988, la primera secretaria de la federació del Barcelonès Nord. A més, forma part de la Comissió de Comptes del PSOE.

El PSC compta amb un còmoda majoria absoluta al consistori colomenc, 18 dels 27 regidors són socialistes. La resta de regidors són 4 d'IC-V, 3 del PP i 2 de CiU.

Amb Maragall president Catalunya tindrà les infraestructures que necessita

Catalunya en aquests moments no té les infraestructures que necessita per ser un país competitiu econòmicament, fet que repercutirà a curt i mig termini en la qualitat de vida dels catalans i en el seu benestar. Aquest és l'eix del discurs socialista i el punt de partida de la proposta que el PSC té per a Catalunya en matèria d'infraestructures i de comunicacions viàries i transport públic.

Aeroport de Barcelona

Al segle XXI, el PSC pensa en un model infraestructural per a una societat de serveis i d'indústria avançada

Volem que Catalunya sigui un país competitiu, i perquè sigui possible és bàsic tenir una bona xarxa d'infraestructures que ens comuniquin amb el món i que ens cohesionin internament. Si ens comparem amb les regions europees desenvolupades veiem que tenim la meitat de les dotacions en infraestructures necessàries, i els responsables d'aquest dèficit són, a parts iguals, l'Administració de l'Estat i la Generalitat de Catalunya. Així de contundent és Manel Nadal, diputat del PSC i membre del Govern Alternatiu de Pasqual Maragall, que aquests dies està presentant el Pla d'Infraestructures i l'Estratègia Econòmica de Catalunya. A l'entrada del segle XXI, el PSC pensa en un model infraestructural per a una societat de serveis i d'indústria avançada. Catalunya ha de ser un país obert al món, ben estructurat interiorment, ambientalment sostenible i motor econòmic d'Europa. L'aposta de Catalunya per la societat del coneixement requereix la dotació del país, de les noves infraestructures del transport i de la comunicació, afirma Nadal. Les dades són clares, mentre que les regions europees tenen un 28% del Producte Interior Brut (PIB) d'inversió en infraestructures, Catalunya només té un 14%. Aquest endarreriment en manca d'inversió pública també ens situa per darrera de les províncies i comunitats d'Espanya. La dotació catalana de capital públic és del 70% del PIB si ens comparem amb la mitjana espanyola, i del 75% si parlem de les inversions en transport públic. El diputat socialista recorda que no s'hi val l'actitut de CiU de retreure perma-

mentent a l'Estat la manca d'inversió pública, i per buscar un exemple d'irresponsabilitat només cal comparar Catalunya i la seva regió metropolitana amb la de la Comunitat de Madrid. Els governs de CiU van desprogramar fa 15 anys l'ampliació de la xarxa de metro a l'àrea metropolitana de Barcelona, recorda Nadal, aturant així la inversió en transport públic. Nadal recorda també que en nou anys, el que s'ha invertit de menys a Catalunya és 1,3 bilions de pessetes, un bilió l'hauria d'haver fet l'Estat i la resta la Generalitat de Catalunya. Per això és molt important que se sàpiga que a Catalunya, CiU és també responsable de la manca d'inversió pública en infraestructures.

Les propostes del PSC per a la Catalunya del 2004

El PSC denuncia que Catalunya precisa un aeroport competitiu, un port que funcioni millor, autovies lliures de peatges, i una millor xarxa ferroviària interna. Davant els dèficits, calen propostes de futur i accions per promoure l'impuls i el canvi a Catalunya.

De tota la bateria de propostes que té el PSC ja en marxa, la construcció de ferrocarril transversal de Catalunya és probablement la més ambiciosa i innovadora. El gran projecte del PSC per al Govern de la Generalitat vol fer possible que el dinamisme del litoral català arribi a la Catalunya interior; és per això que apostem per la construcció d'un tren transversal, afirma el diputat del PSC. Serà un tren mixte amb ample europeu de via per a mercaderies i passatgers. Tot i que continuarem potenciant el corredor del litoral, hem detectat que aviat es veurà saturat amb la línia de l'AVE i la xarxa de rodalies.

Però, per als socialistes, el futur està clar i l'acció política que precisa el país també. Una política que s'avanci als aconeixements i que dissenyi accions concretes per donar un major impuls econòmic passa per:

1. Duplicar la capacitat de l'aero-

port de Barcelona fins a 40 milions de passatgers a l'any. També es considera imprescindible assumir la gestió de l'aeroport.

2. Duplicar la superfície del port de Barcelona que, per manca d'inversió pública hores d'ara és el tercer d'Espanya per darrera de València.
3. Dotar de més recursos i capacitat el port de Tarragona.
4. Acabar d'enllestir l'AVE i remodelar la xarxa ferroviària de Catalunya.

Els governs de CiU van desprogramar fa 15 anys l'ampliació de la xarxa de metro a l'àrea metropolitana

5. Impulsar la gestió individual dels aeroports catalans per promocionar els territoris i fer rendibles les instal·lacions.

6. Potenciar els aeroports de Girona i Reus ara infrautilitzats per especialitzar-los en vols de companyies turístiques i en gestió de carga aèria.
7. Dotar Lleida d'aeroport de titularitat autonòmica i fer-ne un de nou a les Terres de l'Ebre.
8. Millorar la xarxa de carreteres i el transport públic de viatgers.

Manel Nadal

9. Millorar la xarxa de telecomunicacions del país per avançar en el desenvolupament econòmic de tot el territori.
10. Garantir amb inversió pública de la Generalitat el subministrament elèctric de totes les ciutats i pobles de Catalunya.

Una vegada més, la manca de projecte polític del CiU i la utilització d'un discurs passat de moda i demagog ha deixat Catalunya sense la inversió pública que precisa per recuperar el lideratge i estar al capdavant de les regions més desenvolupades i benestants d'Europa.

Rocio Garcia

Calen més vies de comunicació

On estava la política?, balanç de la Presidència espanyola de la Unió Europea

L'actitud displicent i autoritària més unes dosis de patriotisme antiquat del cap del Govern espanyol no és la recepta que es necessita per a liderar durant sis mesos un Consell Europeu. Per a fer-ho, cal en canvi tenir idees clares, capacitat de lideratge i moltes ganes de diàleg per a generar el consens necessari. No són aquestes, les virtuts del Sr. Aznar; però ell no ho veia.

Per això va començar la Presidència com si iniciés la conquesta d'Europa: "Carlo Magno", li deien a Moncloa. Però aviat es va veure que l'aventura era una altra, i que, pel que calia, no anaven ben preparats. Quan, més enllà de la propaganda, el Govern espanyol va presentar les seves prioritats, es va fer evident que l'única ambició de la Presidència era la de gestionar els afers corrents. Van trobar que el calendari els anava bé i que, sense fer gaire res, podrien apuntar-se algun èxit, com l'arribada de l'euro físic -per cert, duta a terme sota la batuta de Pedro Solbes-. Així mateix van renunciar a incorporar una sola qüestió de les considerades "delicades"; la immigració, per exemple, no figurava dins les prioritats -"ahí no nos vamos a pillar los dedos", responien els alts funcionaris del govern quan els preguntàvem per què no intentaven continuar els tímids avenços de la presidència belga en aquest terreny.

Les prioritats de la Presidència per al primer semestre d'aquest any eren la lluita contra el terrorisme, assegurar una eficaç i àgil transició a l'euro, impulsar el Procés de Lisboa, l'ampliació de la UE, més Europa en el món i el debat sobre el futur d'Europa. En relació al primer tema, cal dir que la presidència belga ja havia fet una bona part del camí. Durant el semestre anterior es va adoptar una definició comuna dels delictes de terrorisme i sancions comunes, que ara cal passar a les legislacions nacionals, i el Mandat europeu de cerca i captura, conegut com "l'Euroordre". L'únic avenç fou en l'aplicació d'aquest Mandat decidit al Consell de Santiago, que

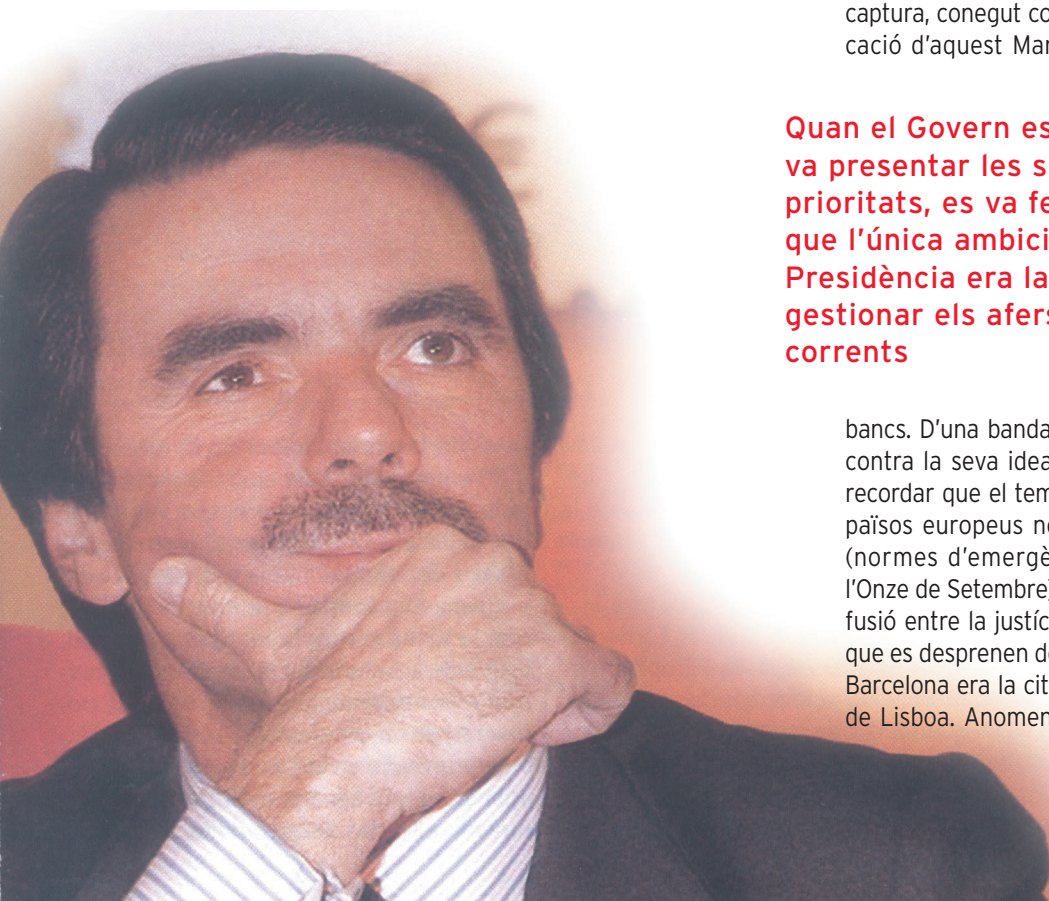
reforça molt la cooperació judicial en matèria penal a la UE.

El que pretenia la Presidència espanyola, després d'això, era el reforç de la cooperació internacional en la lluita contra el terrorisme. Val a dir que en aquest terreny es van trobar amb entre-

Quan el Govern espanyol va presentar les seves prioritats, es va fer evident que l'única ambició de la Presidència era la de gestionar els afers corrents

bancs. D'una banda, el Parlament Europeu va advertir Aznar contra la seva idea d'un acord general amb els EEUU: li va recordar que el tema de la pena de mort era un límit que els països europeus no podien traspasar, i que la Patriot Act (normes d'emergència adoptades pels EEUU després de l'Onze de Setembre) generava molts dubtes a causa de la confusió entre la justícia civil i la militar, i la manca de garanties que es desprenen de les seves previsions.

Barcelona era la cita per reprendre el que anomenem Procés de Lisboa. Anomenem així la decisió presa a aquesta ciutat

per tal d'assolir a la Unió l'objectiu de la plena ocupació. La idea central de la Cimera de Lisboa era "que les persones constitueixen el principal actiu, per la qual cosa han de convertir-se en el centre de les polítiques de la Unió". Per Aznar la prioritat fer d'Europa "l'economia més dinàmica i competitiva del món". L'accent estava posat a la liberalització del mercat elèctric, objectiu que no es va assolir del tot. A Barcelona es va posar de manifest un creixent abandonament dels objectius socials de la Unió. Va mancar la voluntat política per concretar amb períodes de convergència reals i clars (tal com es va fer per l'euro) per l'assoliment dels objectius de Lisboa (cohesió social i ocupació) i de Gotemburg (desenvolupament sostenible).

L'ampliació era un altre dels temes que el Govern espanyol va pensar que el calendari resolndria. Imaginaven que, a aquestes alçades, sense esforçar-s'hi gaire, el Consell Europeu hauria d'admetre el calendari que la Comissió Europea havia proposat per l'ampliació. No va ser així. Finalment, temes delicats com la gestió de l'agricultura europea en una Europa de més de vint i cinc Estats van bloquejar qualsevol decisió. El que havia de ser el gran tema de Sevilla es va veure aviat que no anava per bon camí. La frase "així que sigui possible" va substituir a les conclusions de Sevilla el que havia de ser un calendari detallat. El que es va pactar a Sevilla sobre l'ampliació, doncs, fou precisament no pactar res i establir una moratòria fins novembre. Es va optar per aparcar els detalls més desagradables de l'ampliació. D'aquesta manera es passava la "patata calenta" a la Presidència danesa.

Les anteriors Presidències havien presentat propostes al debat actual sobre el futur d'Europa. El Govern d'Aznar, i tenint present que el semestre coincidia amb l'inici de la Convenció europea per la reforma dels Tractats, va pensar que el que calia era no dir res i va anar a remolc d'altres propostes presentades. Com la de Tony Blair sobre l'elecció d'un President del Consell Europeu -amb la condició de ser-ne ex-cap de govern- per tal de substituir el torn semestral de presidències. Com que no dir res també té el seu sentit, ha acabat semblant que, en el gran tema de com s'ha d'organitzar la Unió Europea, sobre quina legitimitat i amb quins procediments que garanteixen l'eficàcia i el control democràtic, Espanya es situava, amb Anglaterra, en el extrem de països menys europeistes.

A Sevilla es va arribar amb els sindicats europeus al carrer, una vaga general en marxa i l'agenda política de la Presidència escapçada. Era obvi que no hi hauria cap decisió concreta sobre l'ampliació de la Unió. Això se sumava a la manca de resultats que hem vist fins ara. Fou llavors quan Aznar, deixant-se portar pel debat generat a causa de la

irrupció de l'extrema dreta a França, va incorporar el tema de la immigració a l'agenda de Sevilla. Però no ho va fer per a impulsar l'agenda europea de polítiques d'immigració i asil comunes tal com està definida, és a dir, amb mesures per l'entrada legal dels qui puguin venir a treballar, la reagrupació de les seves famílies, les mesures per a la integració social dels immigrants amb l'establiment d'un marc comú de drets i deures, i cogestió amb els països d'origen dels immigrants, que és la feina que té avui per fer la Unió Europea, sinó capgirant aquesta agenda i posant al capdavant la lluita contra la immigració il·legal.

Del nostre punt de vista la lluita contra la immigració il·legal ha de ser la conseqüència lògica de l'aplicació d'una política legal d'immigració. Només així pot ser eficaç. Però Aznar va pensar que en el moment polític actual, posar l'adjectiu il·legal darrera d'immigració li permetia qualsevol cosa, fins i tot amenaçar als països més pobres amb retallar l'ajut al desenvolupament si no controlaven les seves fronteres. Aquesta va ser l'única idea que sobre un tema de l'amplada i la importància de la immigració va aportar Aznar a Sevilla. Evidentment, va fracassar. No va aconseguir el suport ni dels governs de la seva família política. Va aconseguir, en canvi, irritar una mica més a Marroc, que es va sentir al·ludit per la proposta. Amb això es va acabar la Presidència espanyola. Així mateix, us convido a llegir la Resolució aprovada pel Parlament Europeu sobre el Consell Europeu de Sevilla. (http://www.psc.es/ambit/europa/Noticies/Noticies_Internes/view.asp?id=13785&apt).

I si em permeteu un xic de frivolitat en un tema molt seriós, acabaria dient que el que havia de ser la conquesta d'Europa per part d'Aznar, va acabar en la reconquesta per part de Piqué del Ministeri d'Indústria!

Anna Terrón i Cusí és Portaveu del Grup del Partit Socialista Europeu a la Comissió de Llibertats i Drets dels Ciutadans, Justícia i Afers d'Interior del Parlament Europeu.

Del nostre punt de vista la lluita contra la immigració il·legal ha de ser la conseqüència lògica de l'aplicació d'una política legal d'immigració

El PSC de Vilanova i la Geltrú impulsa el proyecto socialista en la capital del Garraf

Sixte Moral y la comisión ejecutiva.

Sixte Moral, actual alcalde, volverá a encabezar por deseo mayoritario de la agrupación la lista municipal socialista en Vilanova i la Geltrú. La excelente gestión del equipo de gobierno progresista en esta legislatura así como el buen momento por el que atraviesa el PSC vilanoví apuntan hacia un avance del proyecto socialista en la capital del Garraf.

El pasado miércoles 17 de julio el alcalde socialista de Vilanova i la Geltrú, Sixte Moral, fue proclamado como cabeza de lista del PSC local por la práctica unanimidad de los asistentes a una multitudinaria asamblea que tuvo lugar en el Centro de Formación Ocupacional La Paperera y que contó con la presencia del Primer Secretario del Partido, José Montilla, y el de la Federación del Penedès-Garraf y diputado en el Parlament, Roberto Labandera.

Moral recuperó en 1999 una alcaldía que ya había ostentado el socialista Jaume Casanovas años atrás pero que en la legislatura que fue de 1995 a 1999 se repartieron CiU e IC. Los resultados de las últimas municipales hicieron posible una mayoría progresista (nueve concejales del PSC, dos de ERC y dos de IC) y dejar a la derecha en

la oposición (diez concejales de CiU y dos del PP). Cuando todavía faltan más de nueve meses para el fin de la legislatura, ya se puede decir que el equipo de gobierno ha cumplido más del 80% del plan de mandato. Una gestión que se ha caracterizado por cubrir las necesidades y paliar los atrasos de anteriores gobiernos. Cuatro grandes líneas de actuación se podrían destacar. En primer lugar, recuperar la buena relación con el resto de administraciones. En segundo, fomentar la participación ciudadana con medidas como la creación de consejos consultivos, la transmisión de los plenos por la televisión local o las comparecencias de los miembros del equipo de gobierno en los barrios para dar cuenta de la gestión. Un tercer aspecto, esencial, es la construcción de equipamientos y servicios que redunden en una mayor calidad de vida de la población, como la nueva biblioteca o los flamantes centros cívicos. Y como acción más emblemática habría que señalar el traslado de la histórica factoría de Pirelli a las afueras, lo que ha permitido no sólo el mantenimiento de los puestos de trabajo sino la recuperación de una enorme porción de suelo urbano en pleno centro que se destinará, mayoritariamente, a uso colectivo. Esta buena labor de gobierno viene apoyada por una agrupación socialista local "cohesionada, dinámica e ilusionada", según nos comentó la primera secretaria, Mercè Foradada. La edición de un boletín interno mensual o la celebración de un acto abierto cada dos meses son dos muestras de vitalidad orgánica. Como lo es la importante labor de los grupos de trabajo sectoriales, como el de la mujer -muy activo-, el de educación, el de deportes o el de infraestructuras del bienestar. Una vez elegido el mejor candidato, como lo es Sixte Moral, el nuevo reto es elaborar un programa electoral que ilusione con más fuerza si cabe a los vilanovenses.

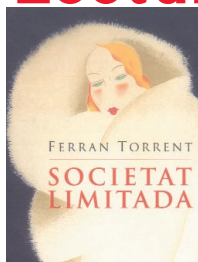
LA COMISSIÓ EXECUTIVA

Primera Secretària i Política Municipal : Mercè Foradada; Secretari d'Organització: Jordi Carbonell; Secretari de Comunicació: Joan Martorell; Secretària de Cultura i Dona: Mila Arcarons; Secretaris de Joventut: Juan Luis Ruiz i Arcadi Corominas; Secretari de Documentació i Formació: Joan Ignasi Elena; Secretari de Relacions amb els Sindicats: Francisco León; Secretari d'Atenció Ciutadana: Francesc Tobal; Secretari de Finances: Juan Antonio Serrano; Secretària de Sectorials: Mercè Álvarez; Vocals: Sixte Moral, Joan Benet, Carolina Orriols, Joan Carles Duran.

LES DADES

L'agrupació de Vilanova i la Geltrú té un cens de 270 afiliats i afiliades i de 440 simpatitzants. L'adreça del seu local és Rambla Salvador Samà, 44. Obren al públic de dilluns a divendres de les 18 a les 20 hores. Els telèfons de contacte són el 93 893 14 49 i el 93 814 33 70. El número de fax és el 93 893 09 02. L'adreça de correu electrònic és: vilanovailageltru@xarxapsc.net

Lectura

Torrent, Ferran.
"Societat Limitada".
Barcelona,
Columna, 2002.

Radiografia impecable i implacable de València, *Societat limitada* és la dissecció novel·lada d'una ciutat on les aliances i les traïcions més inesperades no deixen de ser una estricta rutina. Tots els jocs de tots els jugadors acaben conformant un retrat panoràmic de la societat valenciana que ens descobreix les claus ocultes del finançament dels partits polítics, la terrible situació quotidiana que pateixen les joves immigrants, les maniobres en l'ombra dels qui ocupen el poder per perpetuar-s'hi, el funcionament il·legal i especulatiu d'algunes constructores, la destrucció sistemàtica d'un medi natural que ha existit sempre i, al capdavall, un món sense escrúpols que engoleix sense pietat tots els que encara en tenen.

Josep Pané:
un pagès en lluita pel socialisme

Laura Durendes

Fundació Rafael Campalans

Durendes, Laura
"Josep Pané, un
pagès en lluita
pel socialisme".
Barcelona,
Fundació Rafael
Campalans,
2001.

El present escrit biogràfic sobre Josep Pané tracta de donar a conèixer la trajectòria d'una persona que mereix un lloc en la nostra memòria col·lectiva. La lectura de les seves pàgines mostren una vida plena d'activitat. Pané, polític però sobretot sindicalista pagès, fou un home valent que posà en perill el seu benestar en reiterades ocasions, fins i tot el de la seva família més d'una vegada, quan el compromís adquirit amb la causa que defensava així ho demanava.

Això no vol dir que fos un irreflexiu o un temerari, ben al contrari, es prenia molt seriosament tot allò en què participava, però sempre avantposà l'interès col·lectiu al propi. Sens dubte aquesta lleialtat als seus principis ètics fa honor a la seva vida.

Exposició

"Mies van der Rohe, 1907-1938".
Fins al 29 de setembre al
Caixaforum.

Ludwig Mies van der Rohe (Aquisgrà, 1886 -Chicago, 1969) és una figura clau de l'arquitectura del segle XX. L'exposició constitueix la primera mirada en profunditat als primers anys de la seva carrera. A aquest període pertany el Pavelló Alemany de l'Exposició Internacional de Barcelona de 1929, situat just davant de Caixa Forum.

Baròmetre PSC: els catalans volen un canvi de Govern

José Montilla

Pasqual Maragall

Més d'un 68 per cent dels catalans consideren que Catalunya necessita un canvi de partit en el govern de la Generalitat. El percentatge de persones que pensen que CiU fa massa temps que governa encara és més elevat, supera el 77%.

El Primer Secretari del PSC, José Montilla, va donar a conèixer l'enquesta, segons la qual el PSC augmenta el seu avantatge sobre CiU a les eleccions autonòmiques. Si avui es fessin eleccions el PSC guanyaria de més de 8 punts. La diferència amb CiU és molt superior quan es pregunta per la intenció de vot suggerint Maragall o Mas. En aquest cas més de la meitat dels ciutadans prefereix Pasqual Maragall com a candidat. El baròmetre, que ha elaborat l'empresa VOX PUBLICA, posa de manifest que més

de la meitat de la ciutadania es mostra en desacord amb el pacte que CiU ha fet amb el PP. El PSC continua creixent en intenció de vot en les eleccions legislatives i CiU continua perdent vots. La gestió del govern Aznar suspèn entre els catalans i les catalanes. El 66,3% dels entrevistats pensa que la gestió és dolenta o no gaire bona.

entrevista

Ahora que celebramos el décimo aniversario de los Juegos Olímpicos de Barcelona es un buen momento para hacer balance de lo que significaron. A tu juicio, ¿qué legado permanente han dejado los Juegos Olímpicos?

Yo creo que, fundamentalmente, pusieron a Barcelona en la mente de todo el mundo. Conseguimos dar una imagen de una ciudad única, con gran fuerza y empuje, europea, a orillas del mar. Una imagen con mezcla de elementos nuevos y antiguos, de modernidad y de tradición a la vez. ¿Méritos? Yo creo que fueron muchas las personas y colectivos a los que hay que atribuir el éxito de los Juegos Olímpicos, pero, aunque no sea muy corriente hacerlo, quiero destacar el importante papel que desempeñaron los gestores políticos, ya que fueron capaces de aunar fuerzas muy diversas y de dirigir todo el proceso con acierto.

Cobi fue unánimemente reconocido como uno de los principales emblemas de los Juegos, ¿cómo llegaste a tan buen resultado creativo?

Buscaba una mascota simple, pero a la vez entrañable y con mucho carácter. También con un punto de innovación, que rompiera con la tradición de las mascotas que había habido hasta ese momento. Fue un proyecto al que dediqué mucho tiempo y esfuerzo, y que comportó también una gran responsabilidad.

Barcelona tiene un nuevo reto en el horizonte, ¿qué herencia crees que nos dejará el Fórum Universal de las Culturas del 2004?

Al igual que en 1992, una gran por-

Xavier Mariscal, diseñador: "Si de alguien soy *fan* es de Pasqual Maragall"

Xavier Mariscal es uno de los diseñadores gráficos más creativos y talentosos del país. Su nombre irá por siempre asociado al de Cobi, la original mascota de los Juegos Olímpicos de Barcelona, que tantos corazones cautivó y tan buena imagen dio de los Juegos y de la propia ciudad. En esta entrevista, nos hace un positivo balance de Barcelona '92 al tiempo que apuesta por un Fórum de las Culturas 2004 que refuerce la imagen de la ciudad en clave de tolerancia y multiculturalidad.

ción de Barcelona será reurbanizada, ganando metros al mar, nuevos parques o edificios emblemáticos. Con el evento en sí, quedará reforzada la imagen de Barcelona como una ciudad donde se experimenta, donde hay debate e innovación. Por otra parte, y éste es un deseo más personal, espero que del Fórum salga una ciudad más integradora, que sea un cóctel de razas y culturas que coexisten en armonía, que seamos capaces de proyectar el reflejo de una Barcelona que aporta al mundo valores tan importantes como la convivencia, la tolerancia o el entendimiento.

Nadie puede negar que Pasqual Maragall fue uno de los grandes artífices del éxito de Barcelona'92, ¿cómo será la Catalunya presidida por Pasqual Maragall?

Yo seré el primero que en la próxima campaña luchará para que Pasqual Maragall sea presidente de la Generalitat, porque si de alguien soy *fan* es de él. El éxito de los

Juegos Olímpicos es un buen ejemplo de lo que es capaz de hacer. Maragall representa para Catalunya la ilusión de un nuevo proyecto. Un proyecto que hará un país más moderno, más innovador, que mirará al futuro. Con el actual Govern el país no tiene futuro. Y Maragall es la garantía de un gobierno que hará cosas nuevas y sorprendentes, que hará un análisis real de las demandas de la sociedad, que llamará a los problemas por su nombre y encontrará, con sentido común, las soluciones más acertadas. Además, tiene dos cualidades muy importantes: sabrá hacer un muy buen equipo para llevar su proyecto adelante y será también un presidente que aglutinará muchas y muy variadas sensibilidades. En definitiva, con Maragall de presidente, Catalunya será uno de los países más interesantes de Europa, uno de los lugares donde más ganas se tendrá de vivir en él.